

ΤΗ ΙΖ' ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
ΤΩΝ ΕΙΚΟΣΙ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΓΓΥΡΩΝ

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσπερ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὅς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία

τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. [Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαταστήσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.]

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Εἰ βούλει ἑορτάσαι τοὺς Ἁγίους τούτους, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰπὲ τὴν ἀ' στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ.

ΑΝΟΙΞΑΝΤΑΡΙΑ

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

Ἦχος πλ' Νη ς

Α νοι ξα αν το ο ος σου την χει ει ει ει ει

ρα τα συ υμ πα αν τα πλη η σθη η η η
 σο ο ο ον ται χρη η στο ο ο τη η η η τος α
 πο στρε ε ε ψαν τος δε σου το ο ο προ σω ω
 πο ον τα ρα χθη η η σο ο ο ο ον ται δο
 ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ου
 ι ι ι ι α

Α ν τα νε λει εις το πνε ε ευ μα α α αυ
 τω ω ων και εκ λει ει ει ψου ου ου ου σι και εις
 τον χου ου ουν α α αυ τω ων ε πι στρε ε ε
 ψου ου ου ου σιν δο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο
 ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Ε ξα πο στε λεις το ο πνε ε ευ μα α α α
 σου και κτι σθη η σο ον ται αι και α να και νι
 ι ι ει ει εις το προ ο σω ω πον τη η ης γη ης Δο
 ξα σοι Πα α α τερ δο ο ξα α σοι οι Υι υι ε ε
 ε ε ε δο ξα α σοι το Πνε ε ευ μα α το ο ο

Α α γι ι ι ον δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος

Αλλη λου ου ου ι ι ι ι α

Η η τω η δο ξα α Κυ υ ρι ι ι ου ου

εις τους αι ω ω να α ας ευ φραν θη η σε

ται αι αι Κυ ρι ι ο ος επι τοις ε ε ερ γοι

οις α α αυ του δο ξα σοι οι οι Α γι ι ε δο

ο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε δο

ξα α σοι οι Βα σι λευ ου ου ρα α α α νι ι

ι ε ε ε δο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ος

Α α αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Ο ε πι βλε ε ε ε ε πων ε ε πι ι ι

τη η η ην γην και ποι ων α α αυ την

τρε ε ε ε ε ε ε μιν ο α πτο με ε νος των

ο ρε ε ω ω ων και κα πνι ι ι ι ι ζο και

κα πνι ι ζο ο ον ται δο ο ξα σοι οι οι Α

γι ι ε δο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι

ε ^Δδο ο ξα α α σοι Βα σι λευ ου ου ρα α
 α α α α α νι ι ι ι ου ρα α νι ι ι
 ε ^{Γα}δο ο ξα α α σοι το Πνε ε ευ μα ^Δτο α
 α α α α α γι ι ι το α α γι ι ο ον
 Νη ^φδο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος ^{Γα}Αλ λη
 λου ου ου ου ^νι ι ι ι α
^{Πα}Α ^{Νη}σω τω Κυ ρι ι ι ω ω ^Δεν τη ζω ω
 η η η η μου ψα λω ω τω Θε ε ω ω ω μου ε
 Νη ^Δως υ υ πα α αρ χω ω ^νδο ξα α σοι οι Τρι συ
^Δπο ο στα α τε Θε ε ο ο ο τη ης ^ΔΠα α α α α
^{Νη}τερ Υι υι ε και Πνε ε ευ μα α ^Δσε ε προ σκυ υ
 νου ου ου ου με ε εν και δο ο ξα α α ζο ο ο ο
^νμεν ^Δδο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος ^{Γα}
 Αλ λη λου ου ου ^νι ι ι ι α
^{Νη}Η ^νδυν θει ει ει η α αυ τω ^θη δι α λο ο
 γη η η η μου ^θε γω ω δε ε ευ φραν θη η σο

 ο ο μαι ε πι τω Κυ ρι ι ι ω ω δο ξα α
 Δι
 σοι οι Πα α τε ερ Α α α να α α αρ χε δο ξα α
 Δι
 σοι Υι ε συ υ υ να να αρ χε δο ξα α σοι το Πνε ε
 ευ μα α το ο ο α α γι ι ι ον το ο μο
 ου ου σι ι ι ον και ο μο ο ο ο ο ο
 Πα
 θρο ο και ο μο ο θρο ο νο ον Τρι α ας α γι α
 Νη
 δο ο ο ο ο ο ξα α α α σοι δο ο ο ξα α σοι οι
 Γα
 ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ου
 ι ι ι ι α

Εκ λει ποι εν α μαρ τω ω ω λοι α πο ο ο
 Πα
 ο τη η η η ης γη ης και α α α νο ο ο
 Δι
 μοι οι οι ω στε ε μη η υ υ πα α αρ χει
 Δι
 ει ν α α αυτους δο ξα σοι οι οι Πα α α τερ δο ξα α
 Γα
 σοι Υι υι ε ε ε ε δο ο ξα α α σοι το Πνε ε
 ευ μα α α το α α α α α α γι ι ι το
 Πα
 α α γι ι ο ον Τρι α ας α γι α δο ο ο ο
 Νη

ξα α α α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο
 ο ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
Ε υ λο ο ο ο γει η ψυ χη η η η μου
 το ον Κυ υ ρι ι ι ι ον ο Η λι ο ος ε
 ε ε γνω τη ην δυ υ υ σι ιν α α αυ του ε ε
 ε ε ε θου σκο ο ο τος και ε γε ε ε νε
 ε το ο ο νυ υξ δο ο ξα α σοι οι Βα σι
 λε ε ε ευ ε που ου ρα α α α α α α νι ι
 ε ε που ρα α νι ι ι ι ε δο ο ξα α α
 σοι Παν το κρα α α το ο ορ συ υ υν Υι υι ω
 ω και Πνε ευ μα α α τι δο ο ξα σοι οι ο Θε
 ε ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
Ω ς ε με γα λυ υ υν θη η η τα ε ερ γα
 σου ον Κυ ρι ι ε πα α α α αν τα εν σο φι ι
 ι α ε ποι οι οι η η η η σας δο ξα α σοι Πα
 α τε ερ α α γε ε εν νη η η η τε δο ξα α

σοι οι Υι ε ε ε ε ε γεν νη η τε δο ο ο ο
 ξα α α α σοι το Πνε ευ μα το ο ο α γι ι
 ο ον το εκ του Πα α τρο ος ε εκ πο ρε ευ
 ο ο ο ο με ε ε ε νον και εν Υι ω α να
 παν ο ο ο ο με ε ε ε νον Τρι α ας α γι α
 δο ο ο ξα α α α σοι δο ο ξα α σοι οι ο
 Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι
 α
 ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω
 και αι α α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι
 και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι
 ω ω να α ας των αι ω ω ω νω ων Α α α
 μην
 Α λ λη λου ι ι α αλ λη λου ι ι α
 αλ λη λου ι ι α Δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος Αλ λη
 λου ου ου ι ι ι ι α

A ^M λ λη λου ^{Nη} ι α αλ λη λου ⁶ ι α ^{7x}

αλ λη λου ^{Δι} ι α ^{Nη} Δο ξα α σοι οι ο ^{Πα} Θε ο ος Αλ λη

λου ^{Nη} ου ου ^ν ι ι ι ι α ^{δλ}

A ^{Nη} λ λη λου ου ^{Δι} ι α αλ λη λου ⁶ ι α ^{7x}

αλ λη λου ^{Δι} ι α ^ν Δο ξα α σοι ο Θε ε ο ο ος

^{Nη} η η ^{Δι} μω ων δο ο ^χ ξα α ^{Nη} σοι οι οι ^ν οι ^{δλ}

Δακτυλογράφηση Χρήστου Τσακίρογλου.

Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ἢ καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀγίων ἐκ τῆς φυλλάδος.

Ἦχος ^Δ Πα ρ

K ^{B8} υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα

κου ου ^{Πα} σο ο ν μου ει σα κου σο ο ν μου Κυ υ υ

ρι ι ι ι ε ^{B8} Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ^{Δι} ^Δ ^{δλ}

ει σα α α κου σο ο ο ν μου ^{B8} ^Δ ^{δλ} προ σχεστη φω νη η

η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου ^{Πα} ^{B8} εν τω κε κρα

γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα ακου σο ο ν μου ου

Κυ υ ρι ι ε ε ⁶ ^{7x}

Κ^{B8} α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η
μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο
ον σου^π ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω
ω ω ω ων μου^{Δι} θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι
νη η ει σα α α ακου σο ονμου Κυ υ ρι ι
ε ε^θ

Ἡ Στιχολογία. ^θχ

Θ^{B8} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κηντω στο μα τι ι μου
και θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου^θ

Μ^{B8} η εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λο γους πο νη
ρι ι ας του προ φα σι ζεσ θαι προ φα α σεις εν α μαρ τι
ι αις^θ

Σ^{B8} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των^θ

Π^{B8} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη ην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρα σ οι

κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λη σ την ψυ χη

ην μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε

στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με εν ων την α νο μι ι αν

Π ε σου ν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε

ελθω

Φωνη μου προς Κυριον εκκραξα φωνη

μου προς Κυριον δε η ηθην

Εκχεω ενωπιον αυτου την δε ησιν

μου την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω

Εντω εκλειπειν εξ εμου το πνευμα μου και

συ εγνωστας τριβους μου

Εν οδω ταυτη η επορευο ο ομην εκρυ

ψανπα γιδαμοι

Κατενοουν εις τα δεξια α και ε

πεβλεπον και ουκ ηην ο επιγινωσκων με

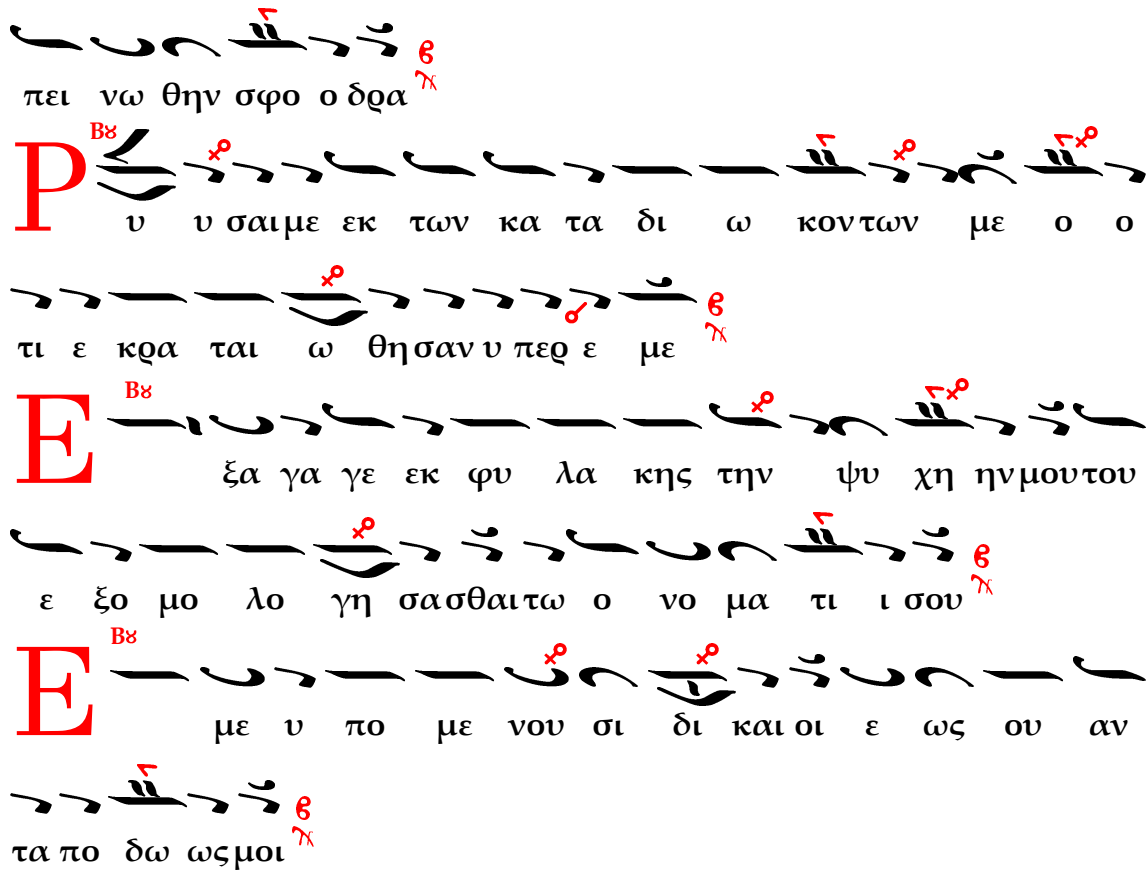
Απωλετο φυγη η απ εμου και ουκ εε

στινο εκζητων την ψυχη ην μου

Εκ εκκραξα προς σε Κυρι εει πασυ ει

η ελπισ μου μερις μου ει εν γη ζωντων

Προσχες προς την δε ησιν μου ο οτι ετα

Τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. α'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Ἡ Τριάς ἡ ποιήσασα, ἐκ μὴ ὄντως τὰ σύμπαντα, ἐν ἑξάδι ἅπαντα συνεστήσατο, αὕτη ἡμᾶς τρισμακάριστοι, ἀκέστορας ἔνδοξε, ἰσαριθμούς ἐπὶ γῆς, ὁμωνύμως κηρύττοντας, φῶς τρισήλιον, καὶ τὸν κόσμον ἰάσεων πληροῦντες, ὦ Κοσμᾶ Δαμιανοί τε, τῶν Ἀναργύρων οἱ ἑξαρχοι.

Στίχ. β'. Γενηθῆτω τά ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Σὺν Ἀνθίμῳ Λεόντιον, καὶ Εὐτρόπιον Τρύφωνα, Κῦρον Ἰωάννην τε καὶ Ἀνίκητον, Παντελεήμονα Μώκιον, Σαμφὼν καὶ Ἑρμόλαον, θεῖον Ἰουλιανόν, Διομήδην τὸν ἔνδοξον, καὶ Θαλλέλαιον, τοὺς ὁμόφρονας πάντες συνελθόντες, θεοσόφους Ἀναργύρους, ἁσματικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Στίχ. γ'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Πνευματόπλοκον σύνταγμα, ἱερόλεκτον ἄθροισμα, σύλλογος θεόπνευστος καὶ πανίερος, χορὸς ἁγίων θεόσδοτος, εὐώδης

παράδεισος, ἰσχυρὰ παρεμβολή, ἀληθῶς ἀνεδείχθητε, ἀξιῶμνητοι, καὶ τῆς θείας Κυρίου βασιλείας, αἰωνίως κληρονόμοι, ὅθεν εἰκότως δοξάζεσθε.

Ἔτερα ὅμοια.

Στίχ. δ΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τοὺς ὡς ῥόδα ἀνθήσαντας, μαρτυρίου ἐν αἵμασιν, Ἀναργύρους ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὴν ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀθλήσασαν, δυάδα τὴν πάντιμον, σὺν πεντάδι τῇ φαιδρᾷ, Διομήδην Ἀνίκητον, καὶ τὸν Τρύφωνα, τὸν Ἑρμόλαον ἅμα τῷ Μωκίῳ, τοὺς λαμπροὺς ἱερομύστας, καὶ τῶν πιστῶν τὰ προπύργια.

Στίχ. ε΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἐωσφόρον τὸν ἄδυτον, Ἀναργύρων τὸν ἔκλαμπρον, καὶ Μαρτύρων καύχημα τὸ ὑπέρφωτον, Παντελεήμονα ἅπαντες, τὸν μέγαν ὑμνήσωμεν, καὶ Θαλλέλαιον ὁμοῦ, Ἰωάννην καὶ Κῦρόν τε Ἰουλιανόν, τοὺς ἐτοίμους προστάτας τοῖς τελοῦσι, τὴν φαιδρὰν καὶ φωτοφόρον, καὶ ἱερὰν αὐτῶν ἄθλησιν.

Στίχ. ς΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Θεοδότης βλαστήματα, καὶ ἑώας αὐχήματα, ξυνωρὶς θεόλεγκτος ἀνεδείχθητε, κόσμος τῷ ὄντι οὐράνιος, Ὅσιων ἀγλάϊσμα, καὶ δικαίων καλλονή, ἀμισθὶ θεραπεύοντες οἱ αὐτάδελφοι, καὶ Σαμφῶν ἱερὸς ὁ ξενοδόχος, διὰ τοῦτο κατὰ χρέος, ὑμῶν τὴν μνήμην γεραίρομεν.

Στίχ. ζ΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τοὺς εἰς ἓν νῦν συνάψαντας, ἱερώτατον τέμενος, καὶ σεπτὴν πανήγυριν καὶ σεβάσιμον, πιστῶς τελοῦντας λυτρώσασθε, ἐκ πάσης κακώσεως, καὶ πταισμάτων χαλεπῶν, δαψιλῶς πᾶσι νέμοντες τὰ ἰάματα, καὶ πταισμάτων τὴν λύσιν ἀναργύρως, ἵνα πόθῳ ἐτησίως, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀνάργυροι.

Στίχ. η΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τοὺς πιστῶς προσεδρεύοντας, τῷ ναῷ τούτῳ ἔνδοξοι, καὶ τὴν μνήμην σήμερον ἐορτάζοντες, καὶ καθ' ἑκάστην γεραίροντας, ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ εἰκόνα τὴν σεπτὴν, εὐλαβῶς καὶ ἐκ

πίστεως περιπτύσσοντας, πάσης νόσου καὶ βλάβης καὶ κινδύνων,
συντηρήσατε ἀθρώτους, πνευματοφόροι Ἀνάργυροι.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Δόξα.
Μέλος Κωνσταντίνου Γράμπα.

Ἦχος Πά

Δ Πα
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Τ Πα Δι
ην εν δο ξον χο ρει αν και σε βα α σμι ον
α α α α θροι οι οι οι σμα των θε ο φο ρων Α
α α να αρ γυ υ υ ρων δευ τε πι στοι α νυ μνη
σω μεν λε ε ε γο ο ο ον τες οι της χα ρι
τος δει χθεν τες υ παρ γοι οι α α α να αρ γυ υ υ
ρως ως ο Σω τη ηρ ε ε ε νε τει ει ει λα α α
α το δι ο και την χα ριν υ μιν ε χο ρη η η
η γη η σε εν α πα σαν νο ο σον θε ε ρα
πε ε ε ευ ειν ι α σα σθε μα κα ρι οι τα
νο ση μα τα α α η η μων και πρε σβευ σα τε
α δι ι ι α α λει ει ει π τως ο πως τυ χω ω μεν

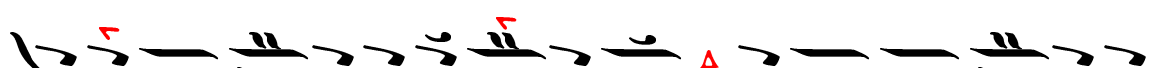
α κα τα κρι ι ι τως δι υ υ μων συμ πα ρα
 στη η ναι τω ω Χρι ι στω ω ω ω ω ω ω
 ω ω εν τη Η με ε ρα α της κρι ι ι σε ε ε ε
 ως

Καὶ νῦν.

Διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου.

Ἦχος Δι-Θ

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
 τωναι ω ω ωνων α α μην
Πα ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α α του
 νο ο μου τη ης χα ρι ι ι το ο ος ε ελ θου
 ου ου σης ως γαρ η βα α α τος ς ς εκ ε ε και
 αι ε ε ε το κα τα φλε ε ε ε γο ο ο
 με ε ε νη ου τω Παρ θε ε νος ε ε ε ε
 τε ε ε ε κες και αι πα α α αρ θε νος ε ε ε
 μει ει ει νας αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο
 ο ος δι και ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε

 ε τει λεν Η η η λι ι ι ι ος αν τι ι ι Μω

 υ υ υ σε ε ε ως Χρι ι στος η σω τη ρι ι ι

 α των ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω ων

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

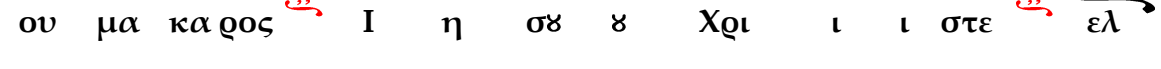
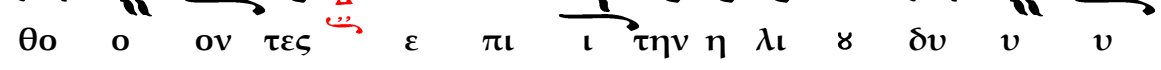
Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

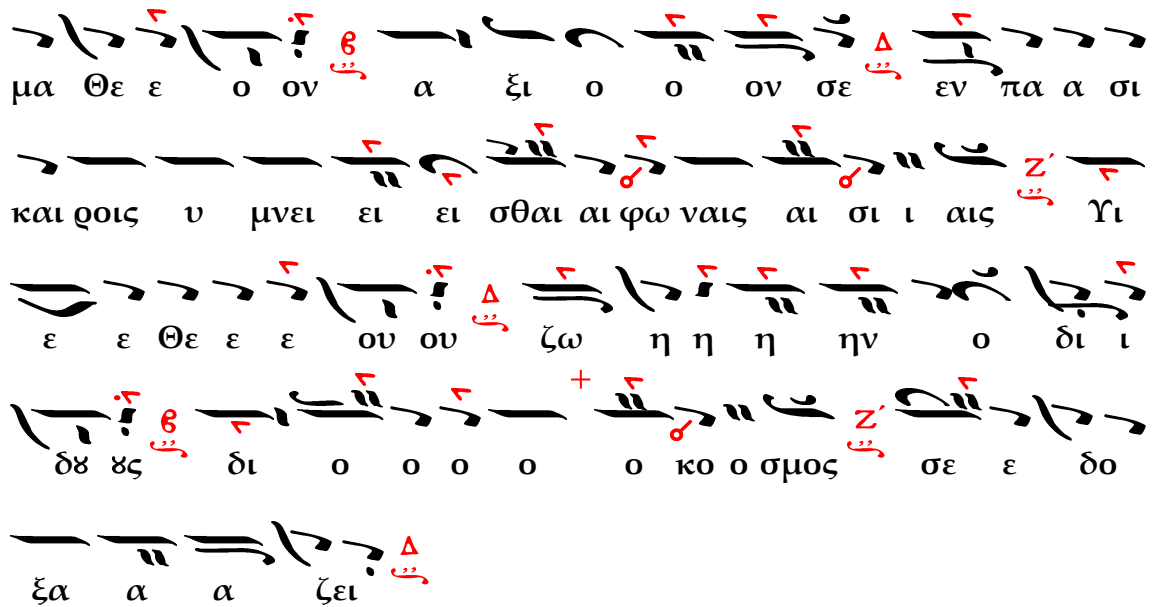
Ἦχος Δι-Ϡ

 Φως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α

 θα να α τϠ Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι

 ου μα κα ρος Ι η σϠ Ϡ Χρι ι ι στε ελ

 θο ο ον τες ε πι ι την η λι Ϡ δυ υ υ

 σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον υ μνϠ μεν

 Πα τε ε ρα Υι υι ο ον και Α α γι ο ον Πνε ευ

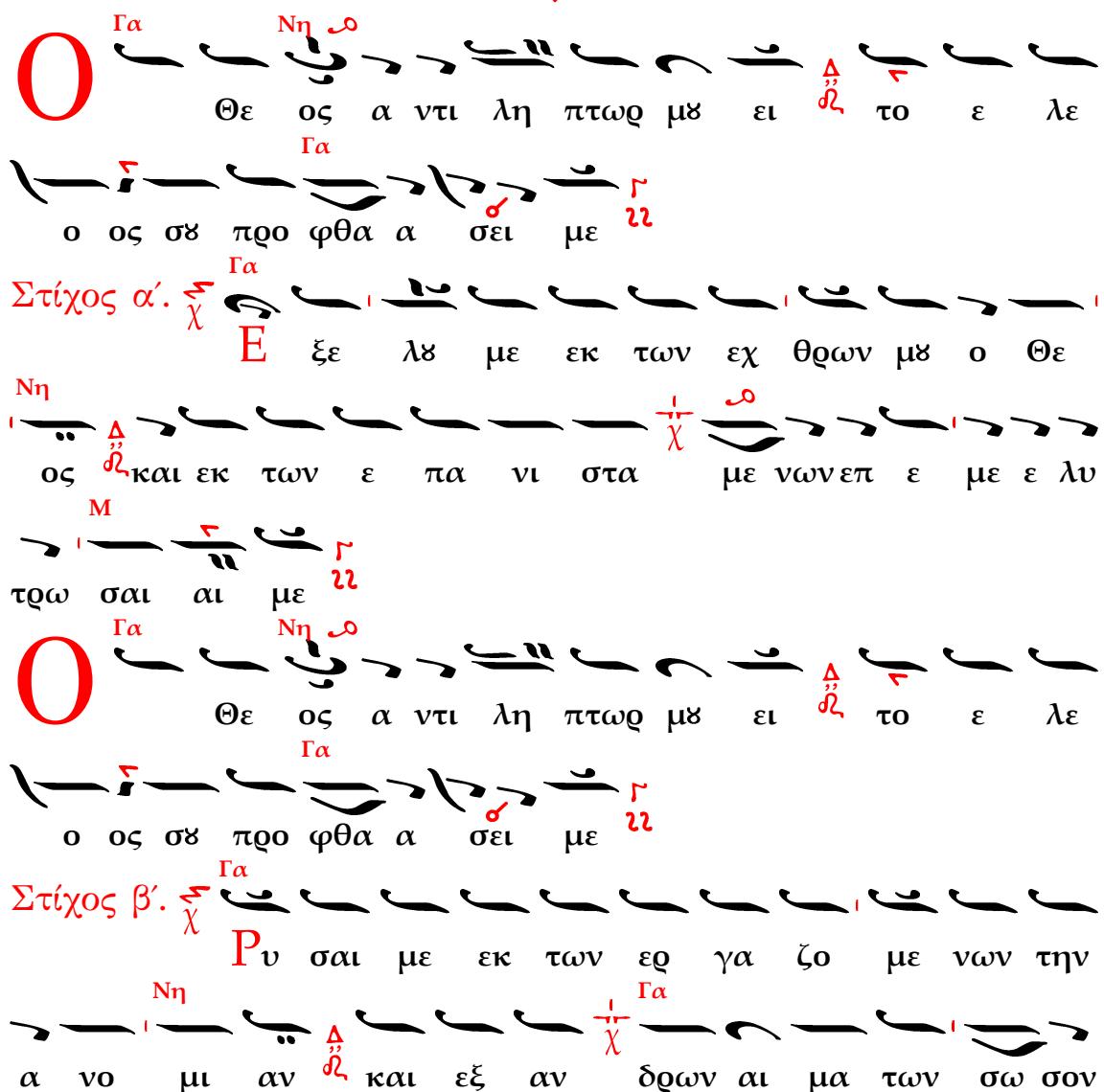

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ἦχος Γα ϕ

Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ε' 15-23, στ' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσκει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων

ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἄγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

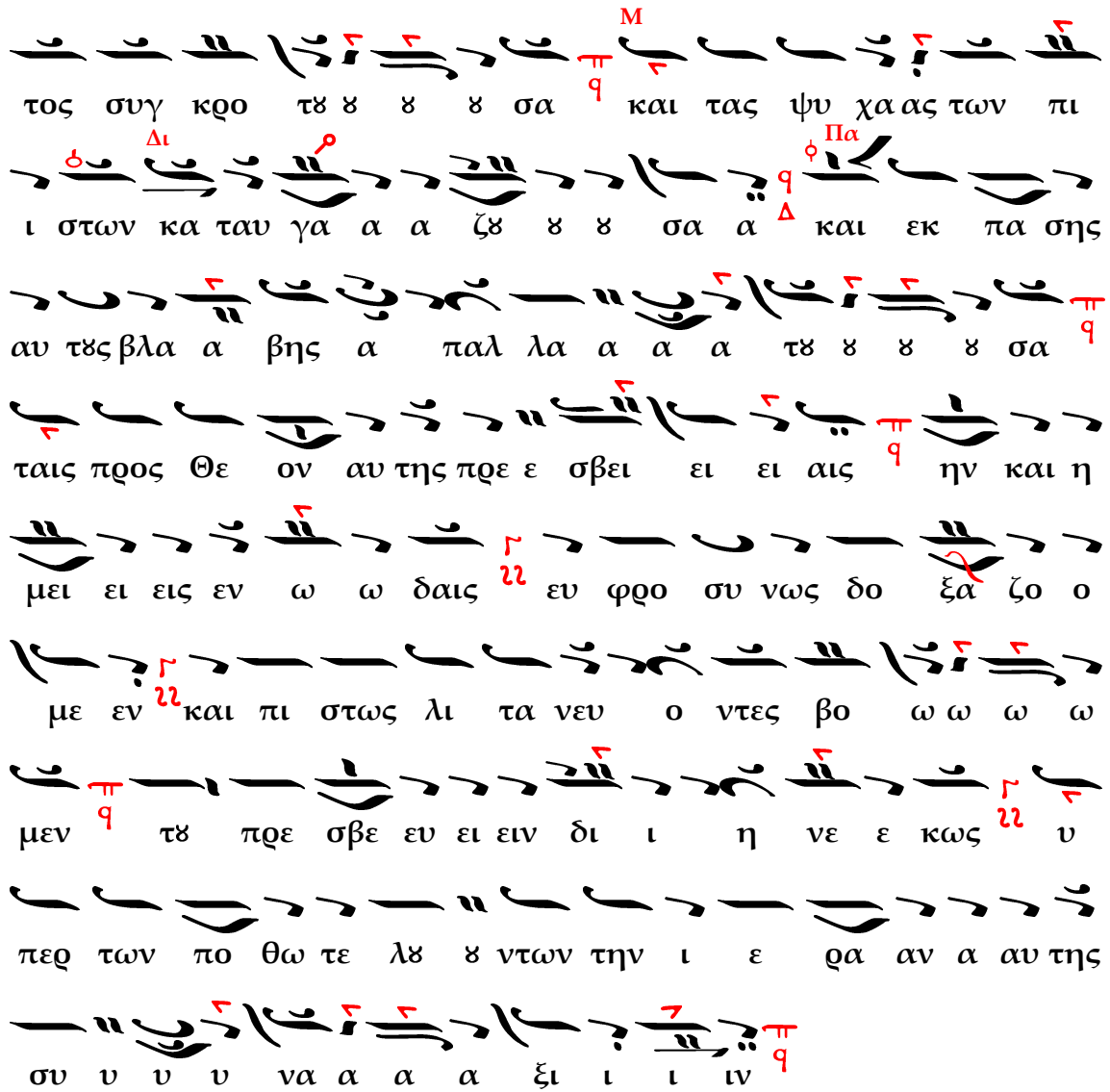
Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἰδιόμελον.
Μέλος Κωνσταντίνου Γράμπα.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Ε — υ φ ρ α ι ν ε ε τ α ι ε ε ν Κ υ υ ρ ι ι ι ω
η Α ν α ρ γ υ ρ ω ω ν χ ο ο ο ρ ο ο σ τ α σ ι ι ι
ι α η ο υ ρ α ν ι ο ς π α α ρ ε μ β ο ο λ η η τ ο ν
ε ι κ ο σ α ρ ι θ μ ο ο ν π υ υ ρ σ ο ν τ η ς χ α α α ρ ι ι ι

*

Πληρωθέντων δὲ τῶν ἰδιομέλων, αἱ συνήθεις αἰτήσεις καὶ εὐχαί, ἔνθα μνημονεύονται καὶ τὰ ὀνόματα ζώντων καὶ τεθνεώτων ὡς ἔθος.

Ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεύς).

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου

καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, κράτους, νίκης, διαμονῆς, ὑγείας καὶ σωτηρίας αὐτῶν καὶ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), [τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου] καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν θλιβομένης τε καὶ καταπονουμένης, ἐλέους Θεοῦ καὶ βοηθείας ἐπιδεομένης· σκέπης τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἀγίας μονῆς) ταύτης καὶ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ· εἰρήνης καὶ καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου· εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν· σωτηρίας καὶ βοηθείας τῶν μετὰ σπουδῆς καὶ φόβου Θεοῦ κοπιώντων καὶ διακονούντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν· ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων καὶ τῶν ἐν ἀποδημίαις ὄντων· ἰάσεως τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων· ὑπὲρ ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν πάντων τῶν προαπελθόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων· ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς διακονίαις ὄντων καὶ πάντων τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἐν τῷ ἁγίῳ οἴκῳ τούτῳ εἰπώμεν.

Οἱ χοροὶ· Κύριε, ἐλέησον μ' (τετράκις ἀνὰ ι') καὶ γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν (ἢ τὴν ἁγίαν μονήν) καὶ τὴν πόλιν (ἢ χώραν ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν (μονήν,) πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐμφυλίου πολέμου· καὶ ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἁγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέφαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Οἱ χοροὶ καὶ πάλιν τὸ Κύριε, ἐλέησον μ' καὶ γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Καὶ ὁ ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται μεγαλοφώνως·

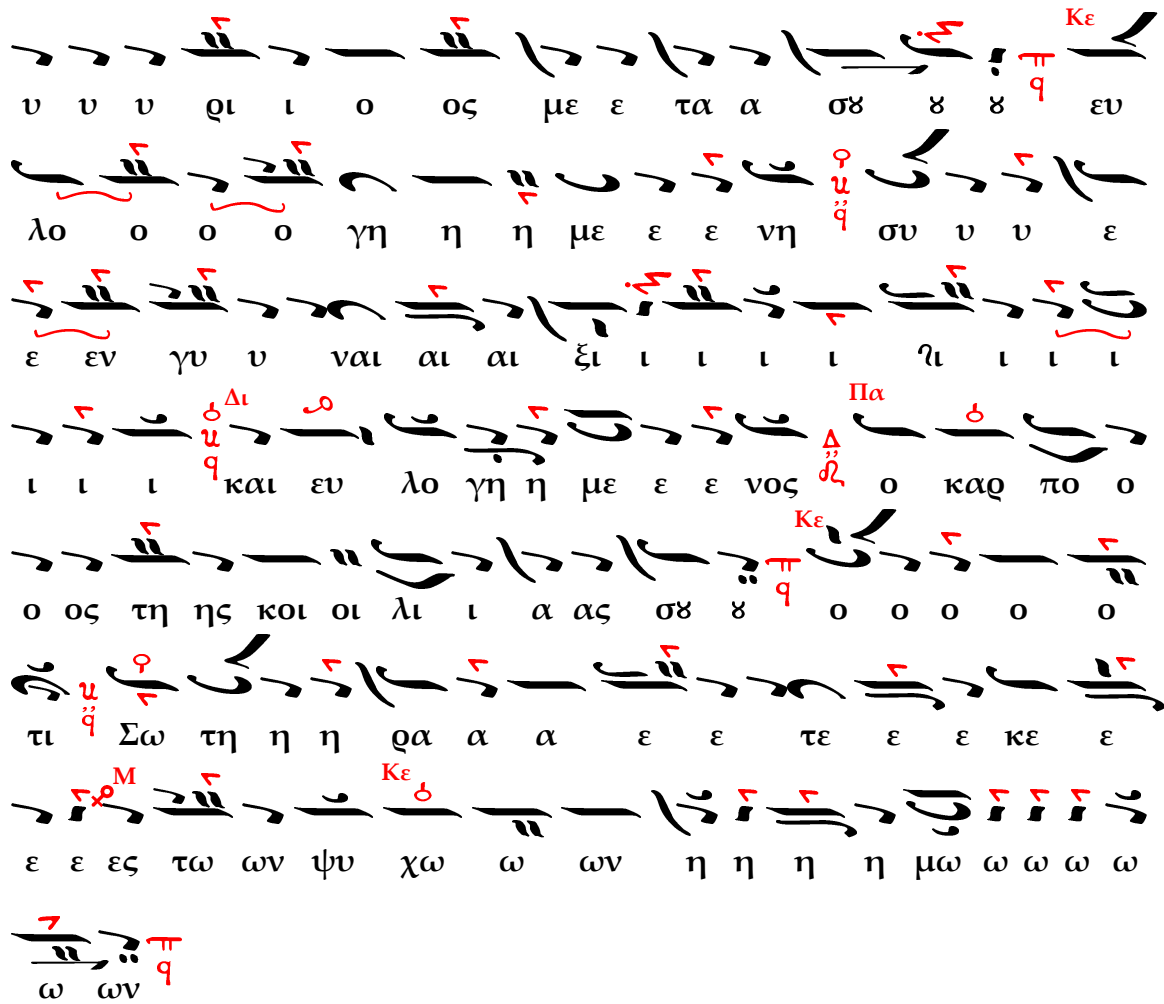
Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου· ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρηνεύσον ἡμῶν τὴν ζωὴν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Θεοτόκε Παρθένε, τὸ «Πολίτικον».

ἤχος ἡ Παύ

 Κε
 ε ο ο το ο ο κε ε ε ε Πα αρ θε ε ε
 νε χα ι αι αι αι ρε ε ε ε ε κε χα ρι
 τω ω με ε ε νη η η η Μα α ρι ι ι α ο Κυ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς·

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, Αὐτός εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν σίτον, τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ πλῆθυνον αὐτὰ ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, τῇ πόλει (Μονῇ, Κώμῃ) ταύτῃ, ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἐορταζόντων καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἁγιάσον.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἀναγνώστης·

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ψαλμὸς λγ' (33).

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἄνθρωπος, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ· ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν·

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν. Δοσιθέου Κατουνακιώτου.

Ἦχος ρ' Ζω

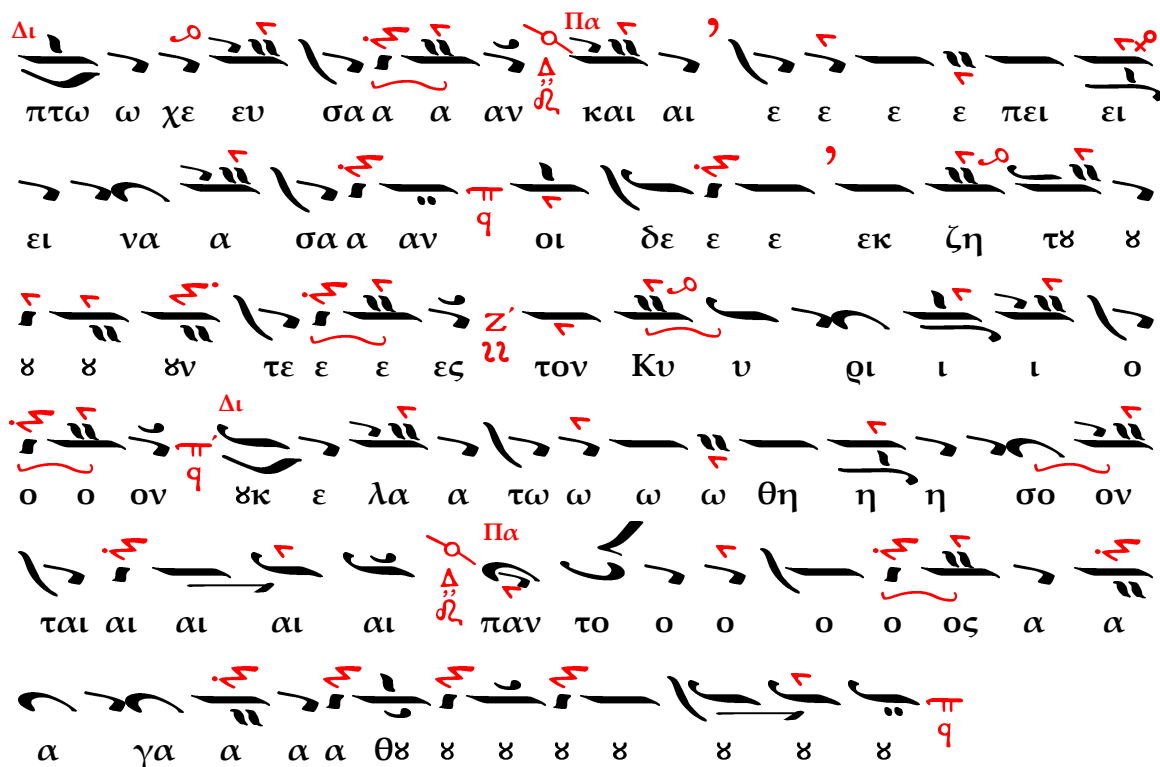
Π λ ς σ ι ι ο ι ο ι ε π τ ω χ ε ε υ σ α ν και
ε π ει ει ει ν α α ε π ει ει ν α α σ α α ν ο ι
δε εκ ζ η τ ς ν τ ε ς τ ο ν Κυ υ ρ ι ι ο ν ου κ ε λα τ
τ ω ω θ η σ ο ο ν τ αι πα ν τ ο ο ο ο ς α γ α θ ς ς
ς ς ς ς ς ς ς ς

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν.

Δανιὴλ Δανιηλίδου τοῦ «Κατουνακιώτου».

Ἦχος π' Πα ρ

Π λ ς ς ς ς σ ι ι ι ι ι ο ι ε

Καὶ φαλλομένων τῶν ἀποστίχων ὑποστρέφομεν πάντες εἰς τὸν ναόν· ὁ δὲ ἱερεὺς ἀποθέσας τὴν εἰκόνα εἰς τὸ προσκυνητᾶριον εἰσέρχεται μετὰ τοῦ διακόνου εἰς τὸ Ἱερόν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν Ἀναργύρων σεπτός, χορὸς ὁ θεῖος τὸν Θεὸν ἀγαπήσαντες, ψυχῆς ἐξ ὅλης καρδίας, καὶ διανοίας σοφοί, καὶ ἰσχύος ἄγαν ὡς ἐχέφρονες, δι' Ὅν ἀγαπήσατε, ὀλοφύχως μακάριοι, καὶ τὸν πλησίον, ἑαυτὸν πλέον ἔνδοξοι, θεῖοι πρόμαχοι, ὡς ἐν ἔργῳ ἐδείξατε, τόπους γὰρ ἀμειβόμενοι, καὶ σφόδρα συμπάσχοντες, πᾶσιν αὐτοῖς ἀναργύρως ἐχορηγεῖτε τὴν ἴασιν, ἐξ ὧν καὶ οἱ πλείους, μαρτυρίας λαμπρῷ στέφει κατεκοσμήθητε.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Χαίροις τῶν Ἀναργύρων κλεινός, ὄμιλος θεῖος ἑαυτοὺς καταγωγή, Τριάδος τῆς ὑπερθέου, ἐνδεδειχότες σοφοί, τῇ καθάρσει πάντων καὶ ἀγνότητι, ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, λαμπρὰ ὥφθητε κάτοπτρα, καὶ ἐξ αὐτῆς τε, νῦν τρανῶς ἐλλαμπόμενοι, ἀναδείκνυσθε, ὥσπερ ἥλιοι πάμφωτοι, πᾶσαν γὰρ τὴν ὑφήλιον, ἄει καταυγάζετε, ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι, σκότος παθῶν ἀπελαύνοντες, οὐς νῦν δυσωποῦμεν, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις Αὐτοῦ.

Χαίροις τῶν Ἀναργύρων τερπνή, χορεία πᾶσα τὴν ὑφήλιον
 ἅπασαν, ἃεὶ ἐπισκεπτομένη, καὶ μετὰ πότμον καλῶς, ὥς καὶ
 ζῶσα φίλτρῳ τῷ πρὸς Κύριον, καὶ τῇ συμπαθείᾳ τε, τῇ πρὸς
 πάντας πανόλβιοι, κοινοὶ σωτῆρες, καὶ θερμότατοι πρόμαχοι,
 ἐνδεικνύμενοι, τὸν ναδὸν ἡμῶν Ἅγιοι, πᾶσι τοῖς καταφεύγουσι, καὶ
 πίστει προστρέχουσι, κοινὸν σαφῶς ἰατρεῖον, καὶ ὥς πηγὴν
 ἀνεξάντλητον, ἀφ' ἧς ἀπαντλοῦντες, τὰς ἰάσεις ἀνεκλείπτως
 ὑμᾶς γεραίρομεν.

Εἰς τὸν στίχον. Δόξα.

Μέλος Κωνσταντίνου Γράμπα.

Ἦχος πλ. Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^{Νη}

Τ ςς νο ε ρς φω στη ρας τη η ης πι στε ε ως ^{β γ}

και γεν ναι ςς προ μα χς ςς της α λη η η

θει ει ει ει ας ^{β γ} Ερ μο λα ον τον εν δο ο ξον ^{β γ} τον

κα θη γη η την ^{Δι} τς σο φς ς Πα α ντε ε λε ε η

η η μο ο ο ο νος ^{Δι} και Μω κι ι ον τον α ητ ^{Νη}

τη η τον ^{Δι} τςς κα θαι αι ρε ε ε τας της πλα α α α

νης ^{β γ} συν τη λοι πη χο ρει ει α των Α να αρ γυ υ

ρων ^{β γ} συν ελ θον τες ευ φη μη η σω ω μεν ση η

η η με ε ε ε ρον ^{β γ} εν τη εν δο ξω μνη μη των ^{Δι}

συ ναθλων Α α ναρ γυ υ υ ρων ^{Νη} και ο μο τρο ο
 πων Κο σμα και Δα μι α α ν ^Δ Λε ο ντι ς ς Αν θι ι ι
 μ ς ς και Ε ευ τρο πι ι ι ι ου ^ν ου τοι οι γαρ ο ο
^{Δι} μου ^Δ τω Χρι στω ω συ υμ πα α ρι ι στα α α
 με ε ε ε νοι ^Δ τας ι α σεις νε μ ς ς ^Δ τοις εν
^{Πα} ^{Νη} πι στει και αι πο ο ο θω ^Δ τε λ ς ς ς σι την μνη η η η
 μη ην α α αυ των ^ν

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
 αι ω νων α μην ^ν

Α νυμφευ τε Παρ θε νε η τον Θε ον α φραστως
 συλλα βου ου σα σα ρκι ^ν μη τηρ Θε ου του ου Υ ψι ι ι
^ν στ ς ^ν σων οι κε των πα ρα κλη σεις δε χου πα να μω
^ν με ^ν η πα σι χο ρη γου σα κα θα ρι σμο ον των πται
^ν σμα των ^ν νυν τας η μων ι κε σι ι ας προσ δε χο με
 ε νη δυ σω ω πει σω θη ναι παν τας η ^χ μα α α ^ν ας ^ν

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ

Ῥδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτίκια.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν εἰκοσάριθμον, ἔνθεον φάλαγγα, τὴν ἐξαστράπτουσιν, χάριν οὐράνιον, τῶν Ἀναργύρων τῶν λαμπρῶν, τὸ στίφος ἀνευφημοῦμεν, οὗτοι γὰρ κατέβαλον, τοῦ Βελίαρ τὴν δύναμιν, πάντων τὰ νοσήματα, συμπαθῶς ἐξιώμενοι, τῶν μετ' εὐλαβείας βοώντων· δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τὰ εὐωδέστατα, ἄνθη τῆς πίστεως, τὰ τὴν μύριπνοον, χάριν ἐμπνέοντα, τὴν νοητὴν καὶ λογικὴν, Ἀνάργυροι οἱ ἑνδοξοί, πᾶσαν γὰρ ἐμπνέοντες, εὐωδίαν τοῦ Πνεύματος, νόσους θεραπεύουσι, καὶ παθῶν ἀπαλλάττουσι, διὸ εὐχαριστοῦντες βοῶμεν· δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Γα ϝ

Σ ^{Γα} ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
Πα γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε
Γα ^{π ρ} νε εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
Πα ος σου και Θε ος η μων ^{υ ρ} το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
Γα α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας
Νη ^{ι ρ} ως φι λαν θρω πο ο ος ^{Γα ρ} * * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῇθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῇθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *